

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211210980
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2211210980.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. U. O. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, zastúpený: HKP Legal, s. r. o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, o trovách konania, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17. septembra 2012, č.k. 10C/154/2011-96, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1, § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, keď dospel k záveru, že navrhovateľ zobral svoj návrh v celom rozsahu účinne späť a preto súd v zmysle ust. § 96 O.s.p. konanie vo veci zastavil. Súd prvého stupňa mal za to, že samotný navrhovateľ zaviniel zastavenie konania. Súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Súd zvažil účelne vynaložené trovy v súdnom konaní. Vedľajší účastník zastúpený splnomocnencom len oznámil vstup do konania na strane odporcov, ale ďalšie právne úkony neurobil. Ak právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcov neurobil žiaden úkon smerujúci k ochrane práv odporcov, len vstúpil do konania, nie je možné hovoriť o nejakých účelných krokoch právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súdnom konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu proti výroku o trovách konania podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Ďalej odvolateľ uviedol, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatie návrhu je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, aby odporca svojim správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Navrhovateľ pritom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od odporcov žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Ďalej uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcov - spotrebiteľa. Vstup do konania bol

opodstatnený, pretože navrhovateľ zobral návrh späť až po ich vstupe, ktorý bol účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Uznesenie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou, keď poukázal na ustanovenie čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ, čl. 47 Charty základných práv EÚ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy a ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Odvolateľ poukázal na desiatky rozhodnutí odvolacích súdov a v nich obsiahnutú argumentáciu napr. na uznesenie Krajského súdu Košice 9Co/104/2012 z 31.07.2012, uznesenie Krajského súdu Nitra č.k. 25Co/179/2012 z 31.07.2012, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 9Co/172/2012 z 23.08.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/186/2012 z 28.06.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/92/2012 z 10.05.2012 a iné. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že je vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

K doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 231,24 eur. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, samotné združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, má pritom možnosť využívať aj podporu ministerstva. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je potrebné posúdiť ako neúčelné a nadbytočné. Poukázal tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, jeho paušálnym vstupom do konania sa iba zbytočne navyšujú trovy konania. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012 a sp. zn. 16Co/100/2012. Zároveň uviedol, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa, avšak žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 219 O.s.p. ho potvrdil, keď si zároveň uplatnil náhradu trov konania v odvolacom konaní vo výške 231,24 eur.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením zo dňa 14. októbra 2013, č.k. 11Co/496/2012-148 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že navrhovateľovi uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 946,49 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to splnomocnencovi vedľajšieho účastníka do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a súčasne navrhovateľovi uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 241,20 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to splnomocnencovi vedľajšieho účastníka do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odvolací súd právne odôvodnil použitím ust. § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 O.s.p., keď z obsahu spisu vyplynulo, že navrhovateľ podal dňa 08.07.2011 na súd návrh, ktorým žiadal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 20.600,61 eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník podaním doručeným súdu dňa 02.05.2012 oznámil súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu odporcu v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., keď súčasne uplatnil námietku premlčania nároku navrhovateľa a navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania bez jej vyčíslenia. Dňa 24.05.2012 vedľajší účastník doručil súdu vyjadrenie k návrhu na začatie konania spolu s vyčíslením trov konania. Podaním zo dňa 10.07.2012, doručeným súdu dňa 13.07.2012, zobral navrhovateľ návrh na začatie konania späť a taktiež sa vyjadril k trovám konania vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že berie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. návrh späť v celom rozsahu, pričom navrhuje, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že

vedľajší účastník oznámil vstup do konania, uplatnil námietku premlčania, ako aj právo na priznanie náhrady trov konania, a to trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, ktoré bude špecifikovať po skončení konania, resp. na výzvu súdu. Dňa 24.05.2012 vedľajší účastník doručil súdu vyjadrenie k návrhu na začatie konania spolu s vyčíslením trov konania, ktoré vyčísliť v sume 946,49 eur titulom trov právneho zastúpenia s nasledujúcou špecifikáciou: 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava veci, vyjadrenie zo dňa 23.05.2012) vo výške 386,74 eur vychádzajúc z tarifnej odmeny vo výške 22.556,88 eur, 2 krát režijný paušál vo výške 7,63 eur a DPH.

Na základe mimoriadne dovolania generálneho prokurátora Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením zo dňa 27. októbra 2015, č.k. 4 MCdo 15/2014-186 uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR sa v stotožnil s názorom generálneho prokurátora, že odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania vôbec neskúmal otázku tzv. hromadného podávania podaní zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu v spotrebiteľských veciach, neskúmal vôbec účelnosť vynaložených trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zo splnomocnenia, ktorým bolo vedľajšiemu účastníkovi udelené splnomocnenie (z 02.05.2012) HKP Legal, s. r. o., nevyplýva, že by bolo udelené pre konkrétnu vec. Z oznámenia zo 17.04.2012 (doručené súdu 02.05.2012), ktorým vedľajší účastník oznámil svoj vstup do predmetného konania vyplýva, že v tom čase nemohlo dôjsť k prevzatiu a príprave zastúpenia, lebo vedľajší účastník a tým aj splnomocnený právny zástupca nemali vedomosť, do akého konania vstupujú. Inak by nežiadali súd, aby im zaslal žalobný návrh a jeho prílohy. Následne ďalšia plná moc pre právneho zástupcu v tomto konaní vedľajším účastníkom nebola udelená. Taktiež je potrebné súhlasiť, pokiaľ ide o vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu, že toto podanie je všeobecné. Vznesená námietka premlčania nie je konkretizovaná a ďalej podanie obsahuje všeobecné vyjadrenia, prípadne časť odôvodnenia rozhodnutí, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník, ako aj je treba súhlasiť s námietkou generálneho prokurátora, že podanie je totožné, ako podal vedľajší účastník aj v iných konaniach (tzv. zastupovanie v hromadných veciach), z ktorých hľadá priznanie trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd vôbec neskúmal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenie súdu nižšieho stupňa (o trovách konania vedľajšieho účastníka) trpí vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ako aj spočíva ne nesprávnom právnom posúdení veci a že generálny prokurátor dôvodne podal mimoriadne dovolanie, keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania, ktorú nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ a c/ O.s.p.), keďže navrhovateľ bol zo zákona (§ 239 ods. 3 O.s.p.) z možnosti podať dovolanie vylúčený, Najvyšší súd SR vzhľadom na to napadnuté uznesenie krajského súdu v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2, 3 a 4 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého

odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal dňa 08.07.2011 na súd návrh, ktorým žiadal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 20.600,61 eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník podaním doručeným súdu dňa 02.05.2012 oznámil súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu odporcu v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., keď súčasne uplatnil námietku premlčania nároku navrhovateľa a navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania bez jej vyčíslenia. Dňa 24.05.2012 vedľajší účastník doručil súdu vyjadrenie k návrhu na začatie konania spolu s vyčíslením trov konania. Podaním zo dňa 10.07.2012, doručeným súdu dňa 13.07.2012 zobrať navrhovateľ návrh na začatie konania späť a taktiež sa vyjadril k trovám konania vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že berie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. návrh späť v celom rozsahu, pričom navrhuje, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcom v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by tak urobil z dôvodu, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, možno konštatovať len jediný záver, a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Pri rozhodovaní o priznaní trov konania sa však musí prihliadať na zásadu uvedenú v § 142 ods. 1 O.s.p. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (viď NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009).

Aj s prihliadnutím na záver vyslovený dovolacím súdom v jeho zrušujúcom rozhodnutí bolo potrebné dospieť k záveru, že zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu išlo o hromadné podávanie podaní, pričom ani zo splnomocnenia, ktoré bolo vedľajšiemu účastníkovi udelené HKP Legal, s. r. o., nevyplýva, že by bolo udelené pre konkrétnu vec. Z oznámenia zo 17.04.2012 (doručené súdu 02.05.2012), ktorým vedľajší účastník oznámil svoj vstup do predmetného konania vyplýva, že v tom čase nemohlo dôjsť k prevzatiu a príprave zastúpenia, lebo vedľajší účastník a tým aj splnomocnený právny zástupca nemali vedomosť, do akého konania vstupujú. Inak by nežiadali súd, aby im zaslal žalobný návrh a jeho prílohy. Následne ďalšia plná moc pre právneho zástupcu v tomto konaní vedľajším účastníkom nebola udelená. Taktiež je potrebné súhlasiť, pokiaľ ide o vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu, že toto podanie je všeobecné. Vznesená námietka premlčania nie je konkretizovaná a ďalej podanie obsahuje všeobecné vyjadrenia, prípadne časť odôvodnenia rozhodnutí, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník, ako aj je treba súhlasiť s námietkou generálneho prokurátora, že podanie je totožné, ako podal vedľajší účastník aj v iných konaniach (tzv. zastupovanie v hromadných veciach).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval trovy vedľajšieho účastníka spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za účelne vynaložené a vzhľadom na to, že mu iné trovy nevznikli, náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nebolo dôvodné priznať.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom a dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože dospel k záveru, že ním uplatnené trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené, pretože rovnako ako v prípade vedľajšieho účastníka, i zo strany navrhovateľa bolo potrebné prihliadnuť na otázku tzv. hromadného podávania podaní v spotrebiteľských veciach, ktoré podania sa s drobnými odchýlkami opakujú, rovnaká je argumentácia v predmetných podaniach, ako aj poukazovanie na rovnaké rozhodnutia iných súdov. Z uvedených dôvodov odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznal vzhľadom na ich neúčelnosť.

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.